

פרשת בהר בחוקות
כניסת שבת: 19:06
צאת השבת: 20:13
רבנו תם: 20:40
אופק תל אביב
כ"ו אייר התשפ"א

בית תורה וחסד "עשרת מרדכי אליהו"

בית מדרש יום והצות לילה, לימוד משניות והזוהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים. ובית תמחו לנזקקים על שם ולעילוי נשמת מור מרן הראש"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א
ולעילוי נשמת הנזקקים הקדושים: רבי יעקב רבי ישראל רבי מאיר רבי אלעזר למשפחת אבותיה זיל"א
ולעילוי נשמת הנזקקים: מרן הראש"צ הרב עובדים זסק זצוק"ל זיע"א

פרשת השבוע מתורת מרן הראש"צ זיע"א

תנא דבי אליהו חיזושים בפרשה מבית מדרשו

שער השמים בירושלים

בית-כנסת בירושלים - עדיף

טוב להשתדל להתפלל בירושלים, ובמיוחד בבית-כנסת שנמצא בתוך חומות העיר, שהוא מקודש יותר מכל בית-כנסת אחר. והכותל המערבי, או מקום שאפשר לראות ממנו את מקום בית המקדש, מקודשים יותר ממנו, כי ככל שבית-הכנסת קרוב יותר לבית המקדש, קדושתו גדולה יותר, כי שם שער השמים.

כך כתב הרב יוסף חיים זיע"א בעל הבן איש חי בספרו "עוד יוסף חי" (יתרו א'): "ולכן בודאי בית הכנסת ובית המדרש שהיא בנויה עתה סמוך וקרוב להר הבית - היא מעולה ומקודשת יותר כיון שהיא סמוכה וקרובה לשער השמים. וכל שכן אם העומדים שם יכולים לראות מהחלונות שבה קרקע בית המקדש, הרי זה מעולה ביותר. ואשרי הזוכה להתפלל שם ולעסוק בתורה במדרש הבנוי שם" (ועייני ברמב"ם הלכות ביאת מקדש פ"ג, וכה"ח צד"ס ס"ח).

השתדלותו של בעל הבן איש חי על ישיבה בירושלים

שמענו ממגיד אמת, שהרב בעל הבן איש חי זצוק"ל השפיע על הנדיב יוסף אברהם שלום ז"ל להוציא הוצאות עצומות ולהשתדל בהרבה השתדלויות כדי שיבנה בית מדרש ובית-כנסת שמשם יראו את קרקע הר הבית, ולבסוף זכה ובהשפעתו נבנתה ישיבת "פורת יוסף" בעיר העתיקה, וכשבנו אותה הקפידו שמבית-הכנסת ומבית המדרש יראו את הר הבית. ובעוונות, המבנה המפואר הזה נהרס עד היסוד על-ידי הירדנים בשנת תש"ח, ועתה זכינו לבנינו מחדש בחסדי ה' עלינו.

וזו הלכה מפורשת בגמרא וב"שולחן ערוך" (סימן צד ס"ע א'): "בקומו להתפלל, אם היה עומד בחוץ לארץ - יחזיר פניו כנגד ארץ ישראל, ויכוון גם לירושלים ולמקדש ולבית קדשי הקדשים. היה עומד בארץ ישראל - יחזיר פניו כנגד ירושלים ויכוון גם למקדש ולבית קדשי הקדשים. היה עומד בירושלים - יחזיר פניו למקדש ויכוון גם כן לבית קדשי הקדשים. היה עומד אחורי הכפורת - מחזיר פניו לכפורת".

תכלית הכול - לכוון לבית קודשי הקדושים. והסביר שם המשנה ברורה, שפירוש המילה "יכוון" - "שיחשוב בלבו ורעיונו כאלו הוא עומד במקדש אשר בירושלים במקום קודש הקדשים". וכן שכעומד אחרי הכפורת "יראה את עצמו כאלו הוא עומד לפני הכפורת".

והסביר ה"שולחן ערוך" (נח), שהכוונה היא שאדם יראה את עצמו בכל תפילת י"ח כאילו הוא עצמו נמצא בארץ ישראל ובירושלים ובבית המקדש ובבית קודש הקדשים. כל זאת אע"פ שאינו כהן גדול ביום כיפור. וכן כתב שם שאדם המתפלל "צריך שיכוף ראשו מעט, שיהיו עיניו למטה לארץ, ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש, ובלבו יכוון למעלה לשמים". ובודאי שהלכה זו קיימת גם כשאינן היום בית המקדש.

לכן נקרא בית המקדש "תלפיות" - תל שכל הפיות פונים אליו. כל ישראל מכוונים את לבם לקודש הקדשים. אשר על כן טוב לכתוב על דף שיונח בתוך הסיודר "ירושלים, בית המקדש ובית קודש הקדושים", כדי לזכרם ולכוון בהם.

כל השפע - מירושלים

כל השפע שמגיע לעולם - מגיע דרך ארץ ישראל, דרך ירושלים ובית המקדש. עכשיו אנו ניזונים רק במעט מן השפע, אך כשבית המקדש ייבנה, נזכה לקבל את כל השפע בשלמותו באופן ישיר מהקב"ה.

המשך

כשאדם אוכל בחוץ-לארץ ומברך ברכת המזון, הוא מודה על ארץ ישראל בברכת "ינודה לך" ואומר: "על שהנחלת לאבותינו ארץ ישראל: "על הכל ה' אלקינו אֶנְחֵנו ומסיים ואומר שכל הברכות באות מברכת ארץ ישראל: "על הכל ה' אלקינו אֶנְחֵנו מוֹדִים לך ומְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ. כְּאִמּוֹר וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ". ומה השייכות של תושבי חוץ-לארץ לברכת הארץ הטובה כשהם אינם אוכלים מפירותיה?

חייבים לזכור את ירושלים בעת האכילה

התשובה היא שהאוכל של כל אדם, אפילו באמריקה, הוא בזכות ארץ ישראל. על זה אומר הזוהר (פרשת תרומה): "מאן דאתעדן על פתורי ומתענג באינון מיכלין אית ליה לאזכרא ולדאגא על קדושא דארעא קדישא ועל היכלא דמלכא דאיתחריב ובגין ההוא עציבו דהוא קא מתעצב על פתורי בההוא חדוה ומשתיא דתמן קודשא בריך הוא חשיב עליה כאילו בני ביתיה ובני כולחו אינון חריבי בי מקדשא זכאה חולקיה".

תרגום: מי שאוכל ונהנה ממזונו, חייב לזכור את קדושת ארץ הקודש ואת בית המקדש והיכלו של מלך מלכי המלכים שנחרב. ובגלל הצער שמצטער על החורבן בעת האוכל, יזכה לשמוח בבניינה ויחשב לו כאילו נבנה בית המקדש ונבנו שאר חורבות ירושלים בזכותו. אשרי חלקו.

המזון של האדם - מירושלים

לכן בברכה השלישית אנו מבקשים על ירושלים, על מזון ועל מלכות בית דוד. ומכאן תשובה לשאלה מה הקשר בין המזון לבנין ירושלים, שהרי אנו אומרים:

א. על ירושלים והמקדש - "בְּרַחֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מַעוֹנְךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַפִּיט הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו".

ב. על האוכל והפרנסה - "אֲבִינּוּ רַעֲנוּ. וְזִנְנוּ. פְּרָנְסֵנוּ. כְּלַכְלָנוּ. הַרְוִיחֵנוּ. הַרְוֵנוּ לָנוּ מִהֶרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מִתְנוֹת בְּשָׂר נָדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. אֲלָא לִידֵי הַמְלָאָה וְהַרְחֵבָה. הַעֲשִׂיָה וְהַפְתִּיחָה. יְהִי רַצוֹן שְׁלֵא נְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הָזֶה. וְלֹא נִכְלַם לְעוֹלָם הַבָּא".

ג. על מלכות בית דוד - "וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ תַּחֲזִירָנָה לְמַקְוֵמָה בְּמִהֶרָה בְּגִמְיָנוּ".

מדוע מבקשים על המזון והפרנסה באמצע ברכת בניין ירושלים ומלכות בית דוד?

התשובה היא, שכל השפע שמגיע לעולם - מגיע דרך ארץ ישראל. דרך ירושלים. דרך בית המקדש. דרך קודש הקדושים. וכשהיא תיבנה, יחזור השפע להיות במידה מרובה כמו שהיה בימי שלמה המלך, ובמיוחד בארץ ישראל.

כך מובא ב"חוק לישראל" (מסעי, יוס ב'), שלפני החורבן היה הקב"ה מוריד שפע לעולם בזכות בית המקדש, וכל העולם כולו היה ניזון ושופע בזכות התפילות שהתפללו בבית המקדש. ואפילו אומות העולם היו ניזונות בזכות הקורבנות שהקריבו בני-ישראל בחג הסוכות. ומשחרב המקדש ניזונים אנחנו וניזון העולם רק מעט. וזוכים להיות ניזונים, כי הקדושה של בית המקדש לא בטלה למרות שבית המקדש נחרב. ויהי רצון שתיבנה ירושלים וייבנה בית המקדש במהרה בימינו. אמן.

("אביהם של ישראל על התורה")

הלכות שבת
מפסקי מרן
הראש"ל צ"ע"א

בישול בשבת (המשך)

דוד מים חשמלי

מים המתחממים בדוד חשמלי (בוילר)

יט - אסור לפתוח בשבת ברו של מים חמים שהתחממו בדוד חימום חשמלי, בין כאשר הדוד פועל ובין כאשר אינו פועל, מכמה טעמים:

דוד חשמלי פועל - כאשר הדוד פועל אסור לפתוח את ברו המים החמים, מכיון שעם יציאת המים החמים מן הדוד, נכנסים במקומם מים קרים אשר מתחממים ומתבשלים בשבת על ידי גוף חימום המופעל על ידי חשמל [שדינו כדין אש ממש] - וזהו איסור דאורייתא.

דוד חשמלי שפעל ביום שישי

דוד חשמל שאינו פועל - כאשר הדוד אינו פועל אסור גם לפתוח את ברו המים החמים, אפילו אם הוחמו רק ביום שישי [ולא בשבת עצמה], מכיון שעם יציאת המים החמים מן הדוד, נכנסים במקומם מים קרים אשר מתחממים ומתבשלים על ידי המים החמים שנתרו בדוד ומגיעים למידת חום של "יד סולדת בו" [ואף יותר מכך]. ומכיון שהמים הקרים מתבשלים על ידי מים שהתחממו בכוח החשמל [שדינו כדין אש ממש], הרי זה מבשל בתולדות האש [וכפי שהתבאר לעיל, בישול בתולדות האש אסור מדאורייתא]. ועל כן, בימי החורף כאשר רגילים להשתמש גם בדוד החשמלי, יש להיזהר בכך במיוחד.

דוד עם טרמוסטט

כ - דוד חשמלי שמוקתן בו וסת חום (טרמוסטט) שאינו מאפשר למים להגיע לחום כשיעור "יד סולדת בו" - מותר להוציא ממנו מים חמים בשבת.

אזהרת בני ביתו

כא - במקרה שאסור להשתמש בברז המים בשבת וכנ"ל (כגון שכח אותו פועל וכדו') יודיע לבני ביתו שלא יבואו להיכשל.

בדיקת המים בערב שבת

כב - אדם שהופעל בביתו דוד חשמלי ביום שישי, צריך לבדוק את חום המים לפני כניסת השבת כדי לדעת אם מותר להשתמש במים החמים בשבת או לא. ולכן, לפני שיוצא מביתו להתפלל, יפתח את ברו המים החמים, ויבדוק את חום המים, אם הם קרוב לשיעור יד סולדת יודיע לבני ביתו ולא ישתמש, ואם לא מותר. **אדם** שהופעל בביתו דוד חשמלי ביום שישי, ובדק את המים בערב שבת ומצא שהם חמים כשיעור "יד סולדת בו", אם רוצה להשתמש במים אלו יכול לפתוח את ברו המים החמים [ביום שישי כנ"ל] ולתת למים לזרום עד שברור לו שאינם חמים חום של "יד סולדת בו" ולהשתמש במים החמים בשבת. ('מאמר מרדכי-שבת' פרק נ"ב)

סיפור השבוע

מעשיהם של צדיקים

האקדה הקדוש

סיפר ישראל גולדברג, מנכ"ל פרסומי ישראל: בנו הבכור אביה נהרג בתאונת דרכים, ואחרי האסון הרב חיזק אותנו מאוד. בכל פעם שנפגשנו מאז האסון, עודד אותנו הרב באמירה אישית קרובה וחמה, ספק בציווי ספק בתפילה: "אתם רק בשמחה, תמיד תהיו רק בשמחה". גדול שימושה יותר מלימודה...

אספר סיפור קטן שאומר המון, ומעשה שהיה כך היה: ליישוב בישי"ע חדר מחבל. הוא פסע במהירות במשעול המוליך לעבר גן השעשועים במרכז היישוב שבו שיחקו באותה עת ילדים תמימים ושמחים. אחד התושבים, אמיץ ונחוש, הבחין בדמות החשודה המתקרבת לעברו וללא היסוס שלף אקדה וירה במסתגן שאיים עליו. שעות ספורות לאחר מכן מת המחבל מפצעיו. כהרגלי נכסתי לרב מרדכי אליהו ותיארת לי את המקרה. הרב שיבח את תושייתו של היראה האמיץ שהגן על עצמו והציל נפשות ללא ספק.

הרב הכיר את היהודי ושלו לו חיזוק ותפילה. סיפרתי לרב שהמטרה החרימה את הנשק של היראה המתגונן, הצרה את צעדיו ומאיימת להגיש נגדו תלונה בעוון שימוש "לא ראוי" בנשק. הצעתי לרב שיכתוב מכתב המלצה למשטרה על האזרח הגיבור, שראוי לקבל פרס ולא עונש. הרב לא היסס, שלף עט וכתב מכתב מנומק, חם ומשכנע. העברתי את המכתב לתעודתו, עברו ימים רבים ומענה לא הגיע. המשטרה המשיכה בדרכה. **נכנסתי** לרב והצעתי שיכתוב בשנית. הרב חייד את חיכוך הרחב והממיס חששות ואמר לי בחום ובהחלטיות: "סבלנות, ישראל, הכול יבוא בע"ה על מקומו בשלום". הורגלתי כבר מזמן שכאשר הרב גוזר, הקב"ה מקיים. ואכן, לא עבר זמן רב, הנשק הוחזר לבעליו והתיק נסגר.

מים ממעיני הישועה

מספר הרב דוד נקש שליט"א: לילה אחד, בעודי ישן, והנה בחלומי כיסא אליהו הנביא ועליו מונח ספר תורה. בחלום הופיע הרב צוק"ל כבהקץ ואמר לי: הסגולה הכי טובה, שתלך להניח בקבוק מים על קברו של הרש"ש הקדוש בהר הזיתים ותשתה מהם".

למחרת הלכתי לביתו של הרב צ"ל וסיפרתי לו על החלום, והרב הורה לי אכן לקיים את החלום. כל זה היה ביום שישי. אמרתי לרב: אבל כעת זה זמן הרמדאן של הערביים והר הזיתים הינו מקום סכנה. אך הרב ענה לי: תלך בכל זאת.

בברכת הרב הלכתי להר הזיתים, החר כולו היה מלא ערבים ואני הייתי בודד, ובנוסף, שכחתי להביא איתי בקבוק מים על מנת להניח על קברו של הרש"ש.

אך כשהגעתי ראיתי ליד הציון הקדוש בקבוק מים, כאילו מונח בשבילי, וקיימתי את בקשת הרב בחלום. ברכת הרב עזרה, נס ופלא, ואף אחד מהערבים לא התקרב אליי.

('אביהם של ישראל 9')

יום האזכרה של יקירכם מתקרב?

הקדישו יום/שבוע לימוד לעילוי נשמתם:

✓ **לימוד ש"ס משניות והזוהר הקדוש**, באשמורת הבוקר, בבית המדרש עבור הנפטר ז"ל ביום/שבוע האזכרה (כל שם מוזכר בנפרד).

✓ **בשבת האזכרה** - אשכבה לעילוי נשמת הנפטר לאחר עליית המפטיר.

✓ **בשבוע האזכרה** - למקדישים שבוע לימוד- הקדשת לימוד התורה והקדישים לעילוי נשמת הנפטר.

✓ **ביום האזכרה** - קדיש ואשכבה והקדשת יום לימוד תורה.

✓ **הקדשת העלון השבועי** מדברי תורתו של מרן זיע"א, לע"נ הנפטר, בשבת האזכרה (נא לעדכן לפחות שבוע לפני שנוכל להיערך בהתאם).

✓ **שם יקירכם ז"ל יונצח בלוח הנצחה** אלקטרוני מהודר בבית המדרש.

בשבוע הפטירה יופיע שמו במסגרת גדולה. (ניתן לראות באתר את לוח ההקדשות www.ateretme.co.il)

לפרטים 08-9397933 / 054-4477-562

לקבלת העלון השבועי במייל:

ateretme@gmail.com

או להוריד מן האתר:

www.eteretme.co.il

יש גם עלון לילדים היקרים...

רוצים להקדיש יום ולילה של לימוד תורה בבית מדרשנו או סלי מזון לנדקקים ל: ברכה, הצלחה, רפואה שלמה, דיווג הגון או לעילוי נשמת?

פנו ל: בית תורה וחסד- "עטרת מרדכי אליהו" רחוב הרב זכריה מדאר 31 רחובות.
ateretme@gmail.com | 08-9397933 | 054-4477562

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

רפאל בן דבורה, אופיר בן נורית, סימן טוב בן שרה, אליאס בן רחל, שלומית (בקה) בת רגינה פרנקו, שושנה בת עליזה, מרים בת אלגרה, תמר (תליקו) בת לובה רחל ז"ל, מרים (רומיה) בת שרה, מיכל בת עופרה ואברהם, רבקה חמדה בת לאה, ת.נ.צ.ב.ה.